

โครงสร้างเชิงสาเหตุของผลการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

รักเกียรติ โรจน์กัญญาพร¹ อมรา รัตตากร² จันทนา แสนสุข³

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคม การมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และ (2) วิเคราะห์โครงสร้างเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวน 370 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling--SEM)

ผลการวิจัย พบว่า (1) ความรับผิดชอบต่อสังคม การมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ อยู่ในระดับมาก และ (2) โครงสร้างเชิงสาเหตุของผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดล ดังนี้ $\chi^2/df = 1.696$ CFI = 0.993 GFI = 0.971 AGFI = 0.942 และ RMSEA = 0.043 ผลการศึกษาจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้มีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ความรับผิดชอบต่อสังคม; เทคโนโลยีสารสนเทศ; การจัดการของมหาวิทยาลัย;

ผลการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

รักเกียรติ โรจน์กัญญาพร, อมรา รัตตากร และจันทนา แสนสุข. (2563). โครงสร้างเชิงสาเหตุของผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. *วารสารดุซฐิติบัณฑิตทางสังคมศาสตร์*, 10(2), 346-359.

¹ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 39/1 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900, ประเทศไทย
อีเมล: hart00998877@gmail.com

² หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

³ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Causal Structure of Performance of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

Rakkiat Rojkunyaporn¹ Amara Rattakorn² Juntthna Sansuk³

Abstract

This research aimed 1) to study social responsibility, orientation on Information Technology, management, and performance of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi and 2) to analyze the causal model of structure influencing the performance of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi. The sample size are academic and support personnel at Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi 370 people using multi-stage sampling. The research instrument was questionnaire. Statistics used in data analysis were Descriptive Statistics and Structural Equation Model Analysis (SEM).

Research results were as follows: 1) Social responsibility, Orientation on Information Technology, Management and Performance of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi were at a high level and 2) The Causal of Performance of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi was consistent with empirical data. The model's harmony indexes were as follows: $\chi^2/df = 1.696$ CFI = 0.993 GFI = 0.971 AGFI = 0.942 and RMSEA = 0.043 The results of this study will be guideline for the administrators in developing a more effective university management approach.

Keywords: Corporate Social Responsibility; Information Technology; Management; Performance

Type of Article: Research Article

Cite this article as:

Rojkunyaporn, R., Rattakorn, A., & Sansuk, J. (2020). Causal Structure of Performance of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 10(2), 346-359.

¹ Doctor of Philosophy Program in Management Graduate School, Chandrakasem Rajabhat University 39/1 Ratchadaphisek Road., Chandrakasem Subdistrict, Chatuchak District, Bangkok 10900, Thailand
E-mail: hart00998877@gmail.com

² Doctor of Philosophy Program in Management, Chandrakasem Rajabhat University

³ Faculty of Business Administration and Information Technology, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพการศึกษาเป็นตัวชี้วัดสำคัญในการบ่งบอกคุณภาพในการจัดการศึกษาของประเทศ และเป็นรากฐานในการพัฒนาคน พัฒนาชาติ โดยอาศัยการจัดกิจกรรมต่างๆ ผ่านสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ บทบาทสำคัญของสถาบันการศึกษาคือการกำหนดกรอบแนวคิดสำคัญในการพัฒนา ยึดแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ การสร้างหลักประกันที่สำคัญให้กับสถาบันการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้สถาบันการศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ (Jaichalad, 2014, p. 38) ปัจจุบันสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเข้าสู่ตลาดแรงงาน มีพันธกิจหลักที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ การวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันการศึกษาต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์ในการบริหารจัดการองค์กรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่ถูกกำหนด และยังคงมีกระบวนการบริหารจัดการองค์กรที่ดี เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร โดยผู้บริหารมีหน้าที่ในการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุม โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เป็นที่ทราบกันดีว่าพัฒนาการทางเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมาก ทำให้ทุกสังคมต้องปรับตัวเพื่อก้าวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง สถาบันการศึกษาต่างตื่นตัวในการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพื่อสร้างคนรุ่นใหม่ให้เป็นคนดี

คนเก่ง และมีคุณธรรม จริยธรรม (Junnoi, 2017) ดังนั้น เทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลต่อการบริหารจัดการและผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันอยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 156 แห่งทั่วประเทศ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ก็เป็นกลุ่มหนึ่งที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) อยู่ในกลุ่มที่ยังต้องมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปรับปรุงผลการดำเนินการให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยมุ่งศึกษาปัจจัยความรับผิดชอบต่อสังคมและการมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลต่อการจัดการมหาวิทยาลัย และผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องโมเดลเชิงสาเหตุผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยจากแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งยังเป็นแนวทางให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รวมถึงมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน นำไปพิจารณาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคม การมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการมหาวิทยาลัยและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ
2. เพื่อวิเคราะห์แบบโครงสร้างเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 1,201 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระประกอบด้วย ความรับผิดชอบต่อสังคม และการมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวแปรส่งผ่าน คือ การจัดการมหาวิทยาลัย และตัวแปรตามคือผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากวิจัย

1. ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รวมทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน กิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับชุมชน สังคม และความต้องการของตลาดแรงงาน

2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม รวมถึงการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน นำไปสู่ผลการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการของมหาวิทยาลัย แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ (Management) วิวัฒนาการอย่างเป็นระบบ โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ (1) แนวความคิดการจัดการสมัยเดิม มีการคิดค้นกรรมวิธีเพื่อเพิ่มผลผลิตให้ได้มากเพียงพอ (2) แนวความคิดการจัดการเชิงพฤติกรรมมุ่งเน้นการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร เริ่ม

ทำการทดลองเพื่อปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้นโดยเฉพาะสภาพจิตใจของคนที่ถูกใช้ให้ทำงานหนักก็ได้รับการดูแลสนใจมากขึ้น และ (3) แนวความคิดการบริหารจัดการสมัยใหม่ เป็นการบริหารจัดการโดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ คือการวิเคราะห์เชิงปริมาณ เครื่องมือ สถิติ การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ตามหลักการที่เป็นเหตุผลสามารถพิสูจน์และเห็นจริงได้ ตลอดจนใช้การบริหารจัดการเชิงระบบหรือการบริหารจัดการโดยวิธีปรับตัวกับความสัมพันธ์และสภาพแวดล้อม เพื่อให้องค์กรอยู่รอด โดยใช้หลักการและกลยุทธ์ต่างๆ และมีการปรับตัวที่จะรับกับสิ่งใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา Prakritpisit (2011, pp. 61-78) การจัดการตามแนวคิดของ Fayol (1949) เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม ดังนั้นการจัดการจึงเป็นศิลปะของการใช้บุคคลอื่นทำงานให้แก่องค์การ ซึ่งประกอบด้วยหน้าที่หลัก 4 ข้อตามกระบวนการจัดการ ได้แก่ การวางแผน (planning) การจัดองค์การ (organizing) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (leadership) และการควบคุม (controlling) (Wongsarasin, 2002)

การจัดการของมหาวิทยาลัย หมายถึง “กระบวนการทำงานหรือกิจกรรมที่กลุ่มบุคคลในองค์กรของมหาวิทยาลัยร่วมกันทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแนวทางที่กำหนดไว้ 4 ขั้นตอน” ประกอบด้วย (1) การวางแผนของมหาวิทยาลัย (planning) หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยดำเนินการวางแผนเพื่อปรับโครงสร้าง ประเมินผล จัดสรรงบประมาณ บริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม (2) การจัดองค์การ (organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างองค์กรอย่างเหมาะสมเพื่อให้พนักงานของมหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติงานที่เป็นระบบ ทำงานเป็นทีม มีการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร สร้างกฎระเบียบเพื่อสร้างผลการดำเนินงาน

ให้มีประสิทธิภาพ (3) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (Leadership) หมายถึง ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยกำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัย สร้างแรงจูงใจ สร้างความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานให้กับพนักงานของมหาวิทยาลัย เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม และสร้างผลการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ และ (4) การควบคุม (controlling) หมายถึง กระบวนการในการกำกับดูแลผลการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับกิจกรรมตามพันธกิจขององค์กรเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มุ่งสู่ความสำเร็จขององค์กร โดยเครื่องมือมาตรฐานที่ใช้ในการควบคุม สามารถวัดได้ทั้งปริมาณงาน คุณภาพ เวลา และค่าใช้จ่าย ซึ่งการจัดการมหาวิทยาลัยที่ดีย่อมอาจมาจากปัจจัยหลายประการ โดยงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการจัดการมหาวิทยาลัย 2 ประการ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อสังคมและการมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ปัจจุบันการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility--CSR) มีบทบาทสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายในการดำเนินกิจการอันจะนำมาซึ่งการยอมรับว่าเป็นองค์กรแบบอย่างที่ดีของสังคมและเพื่อให้องค์กรสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรจะต้องปฏิบัติด้วยความจริงใจ ไม่ทำกิจกรรมเพียงเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์องค์กร เป็นกิจกรรมที่พนักงานขององค์กรมีส่วนร่วมทำด้วยความเต็มใจ โดยมีเป้าหมายร่วมกัน น้อมนำองค์กรและสมาชิกในองค์กรให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและสังคม เกิดความใกล้ชิด ความร่วมมือกันในกิจกรรมของชุมชนและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เน้นการพัฒนาที่รากฐานของสังคม สร้างให้องค์กรมีความดี เป็นแนวคิดที่มีรากฐานมาจากหลักคุณธรรมในความรับผิดชอบต่อสังคมของ

องค์กร Carroll (1991, pp. 39-48) การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อความยั่งยืนขององค์กรในปัจจุบันคงไม่ใช่เป็นเพียงหน้าที่ขององค์กรในภาคธุรกิจเท่านั้น หากแต่ทุกหน่วยงานจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อความยั่งยืนด้วย โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษา ต้องมีบทบาทในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งนี้เพราะสังคมมีความคาดหวังสูงต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยในฐานะองค์กรระดับอุดมศึกษาจึงไม่ควรทำหน้าที่แต่เพียงการผลิตบัณฑิตการวิจัยและการบริการวิชาการต่อสังคมแต่เพียงเท่านั้น หากแต่มหาวิทยาลัยจะต้องแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านต่างๆ เช่น เรื่องสิทธิมนุษยชน เรื่องสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ดังนั้น สำหรับมหาวิทยาลัย ความรับผิดชอบต่อสังคมหมายถึง “การดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร ที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมทั้งในระดับใกล้และไกล ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือทรัพยากรจากภายนอกองค์กร ในอันที่จะทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข ประกอบด้วย ความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านต่างๆ ดังนี้ (1) ด้านการพัฒนาชุมชน (2) ด้านการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม (3) ด้านจริยธรรม ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องมีบทบาทในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมความคิด ให้แก่สังคม ทำการสื่อสารกับสังคมในประเด็นต่างๆ ที่ไม่ใช่เป็นเพียงแค่นักวิชาการที่สังคมจับต้องไม่ได้ หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญในสังกัดขององค์กรธุรกิจแต่เพียงเท่านั้น ควรมีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคมด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chalermwongsavaj (2012, pp. 116-122) เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการสื่อสารต่อสังคมและรับใช้สังคม และความเสมอภาคในสถาบันอุดมศึกษา และมีการนำมาสร้างนโยบายเพื่อถือปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

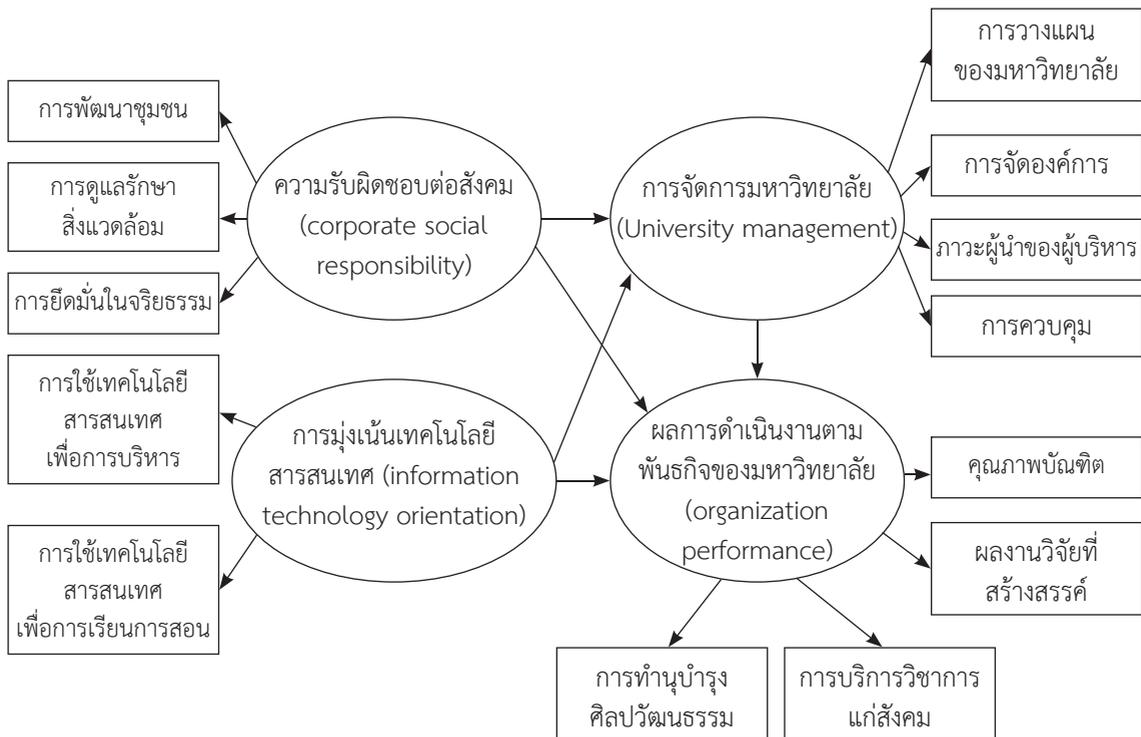
แนวคิดเกี่ยวกับการมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ แนวคิดพื้นฐานของเทคโนโลยี เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ วิถีความเป็นอยู่ของสังคม เทคโนโลยีสารสนเทศย่อม มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทั้ง ในด้านการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้ผู้เรียน ค้นหาค้นหาข้อมูลทางด้านการศึกษาง่ายขึ้นและไร้ขีดจำกัด ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน ทำให้มีความคล่องตัว และความสะดวกรวดเร็วในการทำกิจกรรมต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกันได้ โดยใช้ เวลายน้อยขึ้น ด้านการดำเนินธุรกิจ ทำให้มีการแข่งขัน กันระหว่างธุรกิจมากขึ้น มีการพัฒนาองค์กรเพื่อให้ พ้นกับข้อมูลข่าวสารอยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้ประเทศ ชาติมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้านการติดต่อสื่อสาร ที่รวดเร็วกว้างขวางมากขึ้น ด้านระบบการทำงานโดย การนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ทำงานแทนคนได้มากขึ้น สอดคล้องแนวคิดของ Sakrunpong sakul and Yuthanaviboonchai (2006, p. 45) สถาบันการ ศึกษา มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่อง มือในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น การมุ่งเน้น การดำเนินงานเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษารูปแบบ ใหม่ พัฒนาการเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้ก้าวทันกับกระแส ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน การมุ่งเน้น เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีที่ทำให้เกิดวิธีการใหม่ๆ ในการจัดเก็บข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ การส่งผ่าน การสื่อสาร การเข้าถึง การ รับ และการจัดการสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ และ สอดคล้องกับการนำมาใช้ได้อย่างลงตัว ประกอบด้วย (1) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร หมายถึง การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพภายในองค์กร หน่วยงานมีการจัดนำ อุปกรณ์ต่างๆเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมา สนับสนุนการทำงาน พัฒนาระบบงาน ฐานข้อมูล เน้น การฝึกอบรมให้พนักงานให้มีความรู้เกี่ยวกับระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง และ (2) การใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน ให้กับนักศึกษา รวมถึงการให้อาจารย์และเจ้าหน้าที่ สามารถใช้งานระบบสารสนเทศในการเก็บฐานข้อมูล นักศึกษาและ งานประกันคุณภาพเพื่อเป็นการประเมิน ตนเองในหน่วยงาน และให้สอดคล้องกับนโยบายการ บริหารสารสนเทศของมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับ Rueda, Benitez, and Braojos (2017) ได้ศึกษา ความเข้าใจว่าทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) สร้างมูลค่าเพิ่มในการจัดการศึกษาต้องมีความใหม่ และทฤษฎีที่ทันสมัยมากขึ้น งานวิจัยนี้เป็นการศึกษา ถึงผลกระทบของทรัพยากรด้านไอทีที่มีต่อการจัดการ ศึกษาโดยใช้วิธีว่า เทคโนโลยีการศึกษาแบบดั้งเดิมจะ ช่วยให้อาจารย์สามารถดึงดูดนักเรียนได้รับความรู้และ ได้เพิ่มประสิทธิภาพจากการใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิม

แนวคิดเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามพันธกิจ ของมหาวิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานที่มี บทบาทสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเข้าสู่ตลาด แรงงาน ซึ่งมีพันธกิจหลักที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ (1) การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนากำลังคนใน ระดับสูงให้กับสังคมประเทศชาติ (2) การวิจัยเพื่อ สร้างสรรค์องค์ความรู้สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ (3) การบริการทางวิชาการแก่สังคมเพื่อสร้างสรรค์ จรรโลงให้สังคมเจริญก้าวหน้าและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของคนในสังคมโดยใช้วิชาการขั้นสูงเป็นพื้นฐาน และ (4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อคงความเป็น เอกลักษณ์แห่งชาติไทย Maaun (2016, pp. 169-176) ดังนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จึงต้องมีการจัดการมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ผลการดำเนินงานที่สอดคล้องตามพันธกิจทั้ง 4 ประการ คือ (1) คุณภาพบัณฑิต (2) ผลงานวิจัยที่ สร้างสรรค์ (3) การบริการวิชาการแก่สังคม และ (4) การ ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Kan- thong, Tuntirojanawong and Vijitwanna (2016)

พบว่า องค์ประกอบด้านผลผลิต ประกอบด้วยนักศึกษา เป็นคนดีมีคุณธรรม มีความรู้ในสาขาที่เรียนและนำไป ประยุกต์ใช้ได้ และดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นสอดคล้องกับคุณภาพนักศึกษา

ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ Thai Qualifications Framework for Higher Education (TQF) การพัฒนาคุณภาพบัณฑิตระดับ อุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1: ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลทางบวกต่อการจัดการของมหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 2: การมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลทางบวกต่อการจัดการของมหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 3: ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 4: การมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ 5: การจัดการมหาวิทยาลัย มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 1,201 คน (Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, 2017) ผู้วิจัยกำหนดขนาดของตัวอย่าง โดยใช้วิธีการคำนวณ จากสูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ตัวอย่างจำนวน 370 คน และสุ่มตัวอย่างด้วย วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) โดย แบ่งบุคคลากรเป็น 2 กลุ่ม สุ่มตัวอย่างบุคคลากรตาม สัดส่วน ได้แก่ บุคลากรสายวิชาการ จำนวน 227 คน

และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 143 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การใช้ภาษาและความครอบคลุมของเนื้อหา โดยการหาดัชนีความสอดคล้องกับเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence--IOC) ซึ่งพบว่าผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อมีค่ามากกว่า 0.5 ซึ่งมีค่าความตรงผ่านเกณฑ์สามารถนำไปใช้ทดสอบก่อนการใช้งานได้ จากนั้นนำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุดที่ไปทดลองใช้กับบุคลากรที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน ดังนี้ (1) ความรับผิดชอบต่อสังคม = .854 (2) การมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ = .826 (3) การจัดการมหาวิทยาลัย = .853 และ (4) ผลการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย = .855

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามโดยสอบถามจากตัวอย่าง คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จากบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 227 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 143 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยสถิติเชิงพรรณนา เช่น ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การตรวจสอบความสอดคล้องสถิติการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structure Equation Model--SEM)

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนขององค์ประกอบเชิงยืนยันและความสอดคล้องของโมเดล ได้แก่ ค่าสถิติไคสแควร์ (Chisquare: χ^2) มีค่า $P > 0.5$ ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df หรือค่า CMIN) มีค่า > 5 ค่าดัชนีวัดระดับความ

สอดคล้องกลมกลืน (Goodness of Fit Index--GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index--AGFI) และค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index--CFI) มีค่า > 0.90 แสดงว่าข้อมูลมีความสอดคล้องกลมกลืนดี นอกจากนี้ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ย กำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation--RMSEA) มีค่า < 0.05 แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี (Schumacker & Lomax, 2010)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 72.43 อายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 44.86 การศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 44.59 มีรายได้ระหว่าง 15,000-25,000 บาท ร้อยละ 42.70 มีระยะเวลาการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 45.41 และเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ร้อยละ 61.35

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น ความรับผิดชอบต่อสังคม การมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการและผลการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดย มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.81, SD = .556$) รองลงมา ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{X} = 3.65, SD = .618$) การจัดการมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.64, SD = .668$) และการมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.60, SD = .737$)

3. ผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้างเชิงสาเหตุของผลการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกต ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตทั้ง 12 ตัวแปรจำนวน 66 คู่ มีความสัมพันธ์กัน และความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.3865-0.7424 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร

เพื่อทดสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ต้องมีค่าไม่เกิน 0.80

3.2 ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของผลการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย พบว่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างเชิงสาเหตุและผลการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (ดูตาราง 1)

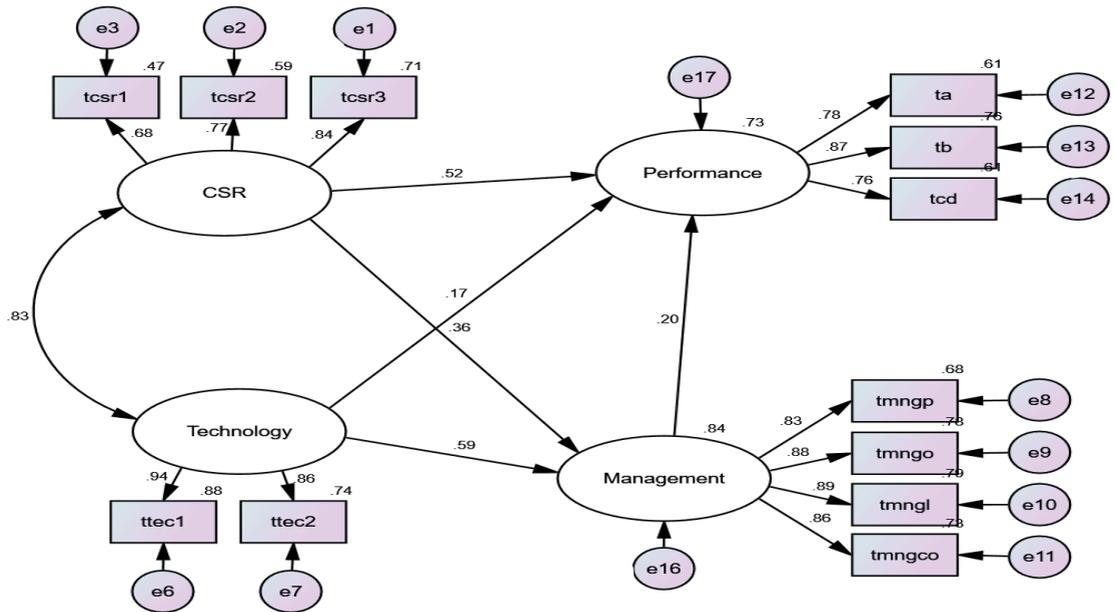
ตาราง 1

ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างเชิงสาเหตุและผลการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าคำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2/df	$\chi^2/df < 2$	1.696	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.90	.993	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.90	.971	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	.942	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.043	ผ่านเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ พบว่า สัดส่วนของค่า Chi-Square ต่อองศาความเป็นอิสระหรือ (χ^2/df) = 1.696 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ (CFI) = .993 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) = .971

AGFI = 0.942 และค่า RMSEA = .043 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสามารถเขียนเป็นโมเดล ดังแสดงในภาพ 2

$\chi^2/df = 1.696$ CFI = .993 GFI = .971 AGFI = 0.942 RMSEA = .043

ภาพ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลโครงสร้างเชิงสาเหตุและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

3.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน (ดูตาราง 2)

ตาราง 2

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	ค่าอิทธิพล	p	สรุปผล
H1: CSR -----> Management	0.36**	0.000	ยอมรับ
H2: Technology -----> Management	0.59**	0.000	ยอมรับ
H3: CSR -----> Performance	0.59**	0.000	ยอมรับ
H4: Technology -----> Performance	0.28**	0.000	ยอมรับ
H5: Management -----> Performance	0.20*	0.100	ยอมรับ

หมายเหตุ **= $p < 0.05$, *= $p < 0.10$

จากตาราง 2 พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการของมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 การมุ่งเน้น เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการของมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 การมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 การจัดการของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 สามารถสรุปสมมติฐานได้ ดังนี้

- สมมติฐานที่ 1: ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ยอมรับสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
- สมมติฐานที่ 2: ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ยอมรับสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
- สมมติฐานที่ 3: ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ยอมรับสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
- สมมติฐานที่ 4: ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ยอมรับสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
- สมมติฐานที่ 5: ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ยอมรับสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่าบุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนให้ความสำคัญต่อความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการพัฒนาชุมชนของมหาวิทยาลัย มีความสำคัญอันดับแรกเพราะการมอบทุนการศึกษาให้สำหรับนักศึกษาที่ด้อยโอกาสเป็นการสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมภายในการดูแลนักศึกษาของมหาวิทยาลัยความสัมพันธ์เป็นไปตาม แนวคิด Kotler & Lee (2005 p. 22) การดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม รวมถึงการอุทิศทรัพยากรขององค์กร

ด้วยความสมัครใจด้วยกระบวนการทางธุรกิจ และสอดคล้องกับแนวคิด Carroll (1979, pp. 39-48) ได้ศึกษาพบว่า เป็นความรับผิดชอบต่อด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านจรรยาบรรณ และด้านการกุศลในรูปแบบต่างๆ เป็นการดำเนินงานกิจกรรมที่นำมาซึ่ง ผลกำไรโดยถูกต้องตามกฎหมาย ด้วยหลักจรรยาบรรณ และการช่วยเหลือสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ismail (2009) พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นกลยุทธ์ในการนำทิศทางธุรกิจด้านจริยธรรม สังคม เครือข่าย และประโยชน์ที่มีต่อชุมชนในการนำไปพัฒนามี 3 แนวทาง คือ (1) การถือประโยชน์เป็นสำคัญ (2) การบริหารจัดการ และ (3) การสร้างความสัมพันธ์ขององค์กรในความรับผิดชอบต่อองค์กร ซึ่งสอดคล้องถึงการพัฒนาชุมชนโดยการให้บริการวิชาการแก่สังคม ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย และปลูกจิตสำนึกให้บุคลากรทุกคนในมหาวิทยาลัยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโดยการให้บุคลากรทั้งหมดดูแลสิ่งแวดล้อมด้วยโครงการลดโลกร้อน การประหยัดพลังงาน ส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมภายนอก มหาวิทยาลัยฯ เน้นสร้างเครือข่ายชุมชนภายนอกและมีการเข้าร่วมปฏิบัติร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านจริยธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นไปตาม กฎระเบียบ ข้อบังคับในการจัดงบประมาณ การเงิน โดยเป็นไปตามการกำกับดูแลตามหลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัย

การมุ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นบุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนต้องการเห็นมหาวิทยาลัยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ปฏิบัติงานในทุกหน่วยงานและมีการส่งเสริมให้บุคลากรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับฐานข้อมูลเพื่อการบริหารงานในมหาวิทยาลัย มีประสิทธิภาพและสรรหาซอฟต์แวร์และอุปกรณ์เสริมที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนและงานระบบทะเบียนนักศึกษาความสัมพันธ์เป็นไปตาม

แนวคิดการรวบรวมข้อมูลของ Vijayakumar (2009) พบว่าการรวบรวมข้อมูลที่หน่วยงานนั้นผลิตขึ้นและจากแหล่งภายนอก ซึ่งจำเป็นต่อหน่วยงานนั้นๆ เพื่อนำมาทำการจัดกระทำข้อมูลนั้นๆ โดยแปลงให้สารสนเทศที่พร้อมจะใช้ประโยชน์ได้และนำมาทำการจัดให้มีระบบเก็บข้อมูลอยู่เสมอ เพื่อให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องและทันสมัยอยู่เสมอ และสอดคล้องกับแนวคิดของ McLeod, Jr. and Schell (2001, p. 12) พบว่า ข้อมูลที่วิเคราะห์การประมวลผลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถนำมาวางแผนในการตัดสินใจเพื่อนำมาแก้ไขและเป็นทางเลือกในการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cragg, Mills, and Suraweera (2010) ที่พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศใช้ในการเรียนการสอนซึ่งในขณะนี้มีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาเรื่องการเรียนการสอนของอาจารย์ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Abrego-Almazán, Sánchez-Tovar, and Medina-Quintero (2017) พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ ถ้าสามารถเชื่อมโยงกันได้ก็มีความสามารถในการประมวลผลการบริหารจัดการและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงเป็นการใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบฐานข้อมูลต่างๆ ของมหาวิทยาลัยฯ ให้มีระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ และการนำระบบสารสนเทศมาใช้กับระบบประกันคุณภาพที่ต้องมีการบันทึกลงในโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพ

การจัดการมหาวิทยาลัย พบว่า ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยทุกแห่งได้ถูกระบุมาตรฐานการศึกษาโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ) ด้วยมาตรฐานการศึกษาตามองค์ประกอบต่างๆ โดยวัดผลจากการดำเนินงานตามพันธกิจ 4 ข้อได้แก่ (1) การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนากำลังคนในระดับสูงให้กับสังคมประเทศชาติ (2) การวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ (3) การบริการทางวิชาการแก่สังคมเพื่อสร้างสรรค์จรรโลงให้สังคมเจริญ

ก้าวหน้าและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมโดยใช้วิชาการขั้นสูงเป็นพื้นฐาน และ (4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์แห่งชาติไทยในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบัน ซึ่งการจัดการนั้นจะเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารจัดการในทุกๆ พันธกิจ สอดคล้องกับแนวคิด Abbas, Fiaz, Batool and Fareed (2008) ที่กล่าวว่า มหาวิทยาลัยมีพันธกิจที่สำคัญคือการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามพันธกิจการจัดการงานกิจการนักศึกษาได้กำหนดให้นักศึกษาต้องทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านที่ตนถนัด นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kanthong, Tuntirojanawong and Vijitwanna (2016) ที่พบว่า องค์ประกอบด้านผลผลิตประกอบด้วยนักศึกษาเป็นคนดีมีคุณธรรม มีความรู้ในสาขาที่เรียนและนำไปประยุกต์ใช้ได้ และดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นสอดคล้องกับคุณภาพนักศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะ

1. เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัย ควรดำเนินการ ดังนี้ (1) แต่งตั้งคณะกรรมการ รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการต่อสังคมของมหาวิทยาลัย (2) ส่งเสริมการดำเนินงานการรับผิดชอบต่อสังคมสู่ คณะและสู่สาขาวิชาเพื่อให้การปฏิบัติเป็นรูปธรรมชัดเจน และมีผลต่อการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย (CSR in process) และ (3) ควรมุ่งเน้นค่าการตลาดโดยการประชาสัมพันธ์ความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยสู่ผู้มีส่วนได้เสียทั้งภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อการรับรู้ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

2. มหาวิทยาลัยควรใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมโดยคำนึงถึงคุณค่าทั้งในระยะสั้น และระยะ

ยาว เช่นการใช้ระบบ อัตโนมัติ (automatic system) บริการใหม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็น
 มีการส่งเสริมการให้มีการใช้โปรแกรมออนไลน์ เพื่อ ที่ยอมรับ เพื่อให้ผลการดำเนินของมหาวิทยาลัยมี
 เสริมงานด้านการเรียน การสอน การบริหาร การ ประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลอย่างสมบูรณ์

References

- Abbas, N. N., Fiaz, M., Batool, R., & Fareed, Z. (2008). *Student affairs management: Challenges for contemporary academia*. Northwestern Polytechnical University.
- Abrego-Almazán, D., Sánchez-Tovar, Y., & Medina-Quintero, J. M. (2017). Influence of information systems on organizational results. *Contaduría Y Administración*, 62(2), 321-338.
- Carroll, A. B. (1979). A Three-dimensional conceptual model of corporate social performance. *Academy of Management Review*, 4(4), 497-505.
- Carroll, A. B. (1991). The pyramid of corporate social responsibility: Toward the moral management of organizational stakeholders. *Business Horizons*, 34(4), 39-48.
- Chalermwongsavaj, W. (2012). The relationship of factors affecting social responsibility of Private Higher Education Institutions. *Executive Journal*, 20(1), 116-122. [In Thai]
- Cragg, P., Mills, A., & Suraweera, T. (2010). Understanding IT management in SMEs. *The Electronic Journal Information Systems Evaluation*, 13(1), 27-34.
- Fayol, H. (1949). *General and industrial management*. Pitman.
- Ismail, M. (2009). Corporate social responsibility and its role in community development: *An International Perspective*, 2(9), 199-209.
- Jaichalad, N. (2014). *Teaching document of activities management*. Pibulsongkram Rajabhat University, Faculty of Education. [In Thai]
- Junnoi, P. (2017). *Special education: Article 4.0*. Retrieved from <https://www.kroobannok.com/81497> [In Thai]
- Kanthong, S., Tuntirojanawong, S., & Vijitwanna, S. (2016). Development of administration model for Higher Education Institutions founded on the amalgamation of princess of Naradhiwas University. *Princess of Naradhiwas University Journal*, 8(1), 126-139. [In Thai]
- Kotler, P., & Lee, N. (2005). *Corporate social responsibility: Doing the most good for your company and your cause*. John Wiley & Sons.
- Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi. (2017). *Statistical data*. Retrieved from <http://www.hrd.rumtsb.ac.th> [In Thai]

- Maaun, R. (2016). Effective teaching and learning in higher education. *Southern Journal of Technology*, 9(2), 169-176. [In Thai]
- McLeod, Jr., R., & Schell, G. P. (2001). *Management information systems*. Prentice Hall.
- Prakritpisit, A. (2011). *Principles of management*. Triple Education [In Thai]
- Rueda, L., Benitez, J., & Braojos, J. (2017). From traditional education technologies to student satisfaction in Management education. *Information and Management*, 54(8), 1059-1071.
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2010). *A beginner's guide to structural equation modeling* (3rd ed.). Routledge
- Sakrunpongkul, S., & Yuthanaviboonchai, J. (2006). *Information systems and knowledge management technologies*. Se-education. [In Thai]
- Vijayakumar, U. (2009). Top management control functions for information systems in Small and Medium Enterprises. *Informatica Economica, Academy of Economic Studies, Bucharest*, 13(4), 109-115.
- Wongsarasin, P. (2002). *Human resource management*. Supa Press. [In Thai]
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introduction analysis* (3rd ed.). Harper & Row.